

OLET TÄRKEÄ!

Matt. 17:1-9

1. Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin sekä Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle yksinäisyyteen.
2. Hänen muotonsa muuttui heidän edessään. Hänen kasvonsa loistivat kuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi kuin valo.
3. Heille ilmestyivät Mooses ja Elija, jotka keskustelivat hänen kanssaan.
4. Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Herra, meidän on tässä hyvä olla. Jos tahdot, minä teen tähän kolme majaa, sinulle yhden, Moosekselle yhden ja Elijalle yhden."
5. Hänen vielä puhuessaan heidät varjosi valoisa pilvi, ja pilvestä kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon olen mieltynyt. Kuulkaa häntä."
6. Kun opetuslapset sen kuulivat, he lankesivat kasvoilleen ja pelästyivät kovin.
7. Jeesus tuli heidän luokseen, koski heihin ja sanoi: "Nouskaa älkääkään pelätkö."
8. Kun he nostivat silmänsä, he eivät nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen yksin.
9. Heidän kulkiessaan alas vuorelta Jeesus varoitti heitä sanoen: "Älkää kertoko kenellekään tästä näystä ennen kuin Ihmisen Poika on noussut kuolleista." .

Omanarvon ja arvottomuuden tunto

Kun keskiverto suomalainen kuulee viestin "Olet tärkeä!", hän saattaa suhtautua siihen hyvinkin monella eri tavalla.

On niitä, jotka kokevat olevansa tärkeitä siksi, että Suomi sai kultamitalin Pekingissä.

On niitä, jotka kokevat olevansa tärkeitä. kun heillä on työ ja tehtävä sekä koulutusta ja kokemusta, niin että he voivat osoittaa pätevyyttään ja tarpeellisuuttaan.

On niitä, jotka kokevat olevansa maailman hyödyttömimpiä, tarpeettomimpia ja arvottomimpia olentoja. (He saattavat jopa hiukan ylpeillä siitä, että he ovat kaikkein surkeimpia olentoja.) "Kun minä tästä haihdun ilmaan, kukaan ei minua muista eikä kukaan koe menettäneensä mitään. Olen pelkkää ilmaa, hyttysen ininää tässä suuressa ja kylmässä maailmassa."

On niitä, jotka eivät olisi koskaan halunneet syntyä tähän maailmaan. Jos kuulut heihin, niin sinulla on kyllä hyvää seuraa: Job ja Jeremia kokivat aivan samalla lailla.

Rakkausvaje

Olin Skype yhteydessä yhden Japanissa olevan lastenlapsemme kanssa. Helen Palmu (4) sanoi ensimmäiseksi vaarilleen: "Olen Lumikki!" Välillä samainen Helen on kuitenkin prinsessa ja välillä keijukainen aina riippuen päivästä ja hetkestä. Kieltämättä hän on ihastuttava pikkutyttö – paitsi silloin kuin panee oikein rähinän päälle.

Hänelle aivan kuin kaikille muillekin on tavattoman tärkeää kokea olevansa arvokas ja rakastettu ja hyväksytty. Lukematon määrä suomalaisia kärsii "tunnevajesta" juuri siksi, että hän ei pienenä lapsena saanut osakseen sitä ja sellaista rakkautta, joka olisi antanut hänelle tunnon omasta arvostaan.

Nyt minun tarkoitukseni ei kuitenkaan ole ollenkaan lähteä miettimään sitä, millä tavalla näitä tunne-elämän haavoja ja vajeita voitaisiin sitten myöhemmällä iällä hoitaa ja paikata. Sen kaltaista opetusta on kirjahyllyt väärällään tänä psykologian luvattuna aikana. Ongelma noissa hyvissä opetuksissa lienee kuitenkin hyvin yksinkertainen: Mistä löytyvät ne ihmiset, jotka kykenisivät meidän rakkausvajettamme tyydyttämään. Se on niin suunnattoman suuri, että siihen tarvitaan käsittämättömästi enemmän, siihen tarvitaan Jumalan sydämen kokoinen rakkaus.

Halua kysyä perusteita Sinun tärkeydellesi ja arvollesi aivan riippumatta siitä, miltä Sinusta itsestäsi asian suhteen tuntuu tai on tuntumatta. Löytyykö sellaista mittaa, jolla arvomme ja tärkeytemme voi luotettavasti mitata, mittaa joka on meidän ulkopuolellamme. Ei nimittäin paljon hyödytä mitata itseään itsellään.

Nollien tasa-arvo

Kun ihmisen arvo yhä laajemmin mitataan palkan suuruudella, hänestä aiheutuvilla kustannuksilla tai hänen työtuloksillaan, on käytännössä jouduttu "nollien" tasa-arvoon. Rahan ja menestyksen arvo on nimittäin elämän todellisissa kriiseissä täysi nolla. "Minä olen nolla, mutta niin olet sinäkin, joten saan tehdä sinulle mitä tahansa. Et ole kuitenkaan minkään arvoinen, niin kuin en minäkään."

Toisten hyväksi tapahtuvaan pyyteettömään toimintaan on lähes mahdotonta saada nykysuomalista. Sillä mitä hyödyttää nähdä vaivaa sellaisen hyväksi, jolla ei kuitenkaan ole mitään todellista arvoa. Vaikka hän tietääkin, että toisten ihmisten hyväksi toimiminen maistuukin elämältä, se on kovin työlästä. Oman ja toisten arvon kadottanut nykyihminen on vakuuttunut siitä, että helpompi tie onneen on kerätä myönteisiä tunnekokemuksia. Hän voi tulla onnelliseksi - mutta sen inhottavana esteenä näyttää olevan usein juuri "arvoton" toinen ihminen. Tämä on seurausta siitä, että tämän päivän ihminen korottaa itsensä kaiken mitaksi.

Kolmenlaista arvoa

Raamattu osoittaa kuitenkin, että Jumala on kaiken keskus ja mitta. Vain kaikkeuden ja ihmisen luonut Jumala voi mitata luomansa arvon oikein. Raamattu osoittaaakin, että ihmisellä on kolmenlaista arvoa, jonka Jumala on meihin liittänyt.

Ensinnäkin ihmisellä on arvoa Jumalan luomana. Se tarkoittaa, että ihmisen arvo ei perustu siihen, millainen hän itsessään on, vaan siihen, KUKA hänet teki eli KENELLE hän kuuluu.

Toiseksi Jumala mittasi ihmisen arvon oman pyhän Poikansa Jeesuksen Kristuksen kärsimisellä ja kuolemalla. Toiseen vaakakuppiin asetettiin synnissään Jumalaa vastaan kapinaan noussut ihminen ja toiseen täydellinen Jeesus Kristus. Jumalan rakkaus ihmistä kohtaan katsoi, että on parempi, että Jeesus Kristus kärsii ihmisen ansaitseman rangaistuksen kuin syyllinen itse. Näin ihmisen arvo mitattiin Jeesuksen elämällä.

Kolmanneksi ihmisellä on käyttöarvoa Jumalalle - tietysti vain sikäli kuin hän haluaa palvella Jumalaa ja elää Hänelle. Siinä ei ratkaise, mitä ihminen kulloinkin tekee vaan se KETÄ varten hän tekee sen, mitä hän tekee. Kättely ei itsessään ole mitään, mutta saada kätellä presidenttiä on suuri kunnia. Miten arvokasta onkaan saada palvella kaikkivaltiasta Kuningasta. Kaikkalainen työ tulee näin arvoon arvaamattomaan. Itselleen elävä ihminen on onneton. Kun hän tajuaa, että

"maljallinen kylmää vettä annettuna Jeesuksen nimessä" lähimmäiselle on toimimista Jumalaa varten, hän löytää todellisen mielekkyyden elämäänsä.

"Mitä varten?" - "Ketä varten?"

Itse asiassa ihmisen kysymys "Mitä varten elän?" on väärä kysymys, eikä siihen voi siksi löytää oikeata vastaustakaan. Se kertoo lähinnä sen, että ihminen on eksyksissä siitä persoonasuhteesta Jumalaan, jota varten hänet on luotu. Niin pian kuin hän tunnustaa Jumalan Herrakseen, hän tajuaa, että oikea kysymys kuuluu: "Ketä varten elän?" Uskova kristitty elää Jumalaa varten, joka on antanut hänelle suunnattoman arvon Jeesuksen kuoleman kautta. Hän tietää myös, että pahimminkin eksyksissä oleva tai "tuottamaton" ihminen on Jumalalle suunnattoman kallis. Vain tämän arvon tunteminen viime kädessä motivoi lähimmäisrakkauteen ja toisista huolehtimiseen.

Kadonnutta etsivä rakkaus

Olet suunnattoman arvokas Jumalan silmissä, mutta vasta Jeesuksen yhteydessä pääset myös sen itse kokemaan ja löydät rikkaan elämän Hänen ja toisten hyväksi elämisessä. Mutta niin kauan kuin olet erossa Jumalasta, olet kadoksissa. Jeesus tuli etsimään ja pelastamaan sitä, mikä on kadonnut. Herra etsii jokaista, jonka Hän on luonut ja ostanut omalla verellään. Mutta ellet Hänen etsivää ja kutsuvaa ääntänsä kuuntele, lopulta et ole vain kadoksissa vaan joudut ikuiseen kadotukseen. Mikään ei ole Jeesukselle niin raskasta kuin se, että Hänen etsivä rakkautensa hylätään. Jeesus itki Jerusalemin paatumusta ja Hän itkee tänään Helsingin paatumusta.

Kuka on uskova kristitty?

Kuka ja millainen on kristitty – Sinä ja minä, jotka uskomme Vapahtajaan – Raamatun mukaan? Määritelmää "vain armahdettu syntinen" ei löydy Raamatusta, mutta yhtä ja toista muuta mielenkiintoista kylläkin. Alla luettelo esimerkkejä:

- *Mutta Jumalan armosta minä olen se, mikä olen, eikä hänen armonsa minua kohtaan ole ollut turha, vaan enemmän kuin he kaikki minä olen työtä tehnyt, en kuitenkaan minä, vaan Jumalan armo, joka on minun kanssani. (1. Kor. 15:10)*
- *Olen maan suola. (Matt. 5:13)*
- *Olen maailman valo. (Matt. 5:14)*
- *Olen Jumalan lapsi. (Joh. 1:12)*
- *Olen totisen viinipuun oksa, Kristuksen elämän kanava. (Joh. 15:1,5)*
- *Olen Kristuksen ystävä. (Joh. 15:15)*
- *Olen Kristuksen valitsema ja asettama kantamaan hedelmää. (Joh. 15:16)*
- *Olen vanhurskauden palvelija. (Room. 6:18)*
- *Olen Jumalan palvelija. (Room. 6:22)*
- *Olen Jumalan lapsi, minulla on lapseuden Henki. (Room. 8:14,15; Gal. 3:26; 4:6)*
- *Olen Kristuksen kanssaperillinen. (Room. 8:17)*
- *Olen Jumalan temppeli ja Jumalan Henki asuu minussa. (1. Kor. 3:16; 6:19)*
- *Olen Herraan yhtynyt ja yksi henki Hänen kanssaan. (1. Kor. 6:17)*
- *Olen Kristuksen ruumiin jäsen. (1. Kor. 12:27; Ef. 5:30)*
- *Olen uusi luomus. (2. Kor. 5:17)*
- *Olen sovitettu Jumalan kanssa ja minulla on sovituksen virka. (2. Kor. 5:18,19)*
- *Olen Jumalan lapsi ja yhtä Kristuksen kanssa. (Gal. 3:26,28)*
- *Olen Jumalan perillinen, koska olen Jumalan lapsi. (Gal. 4:6,7)*

- Olen pyhä. (Ef. 1:1; 1.Kor 1:2; Fil. 1:1; Kol. 1:2)
- Olen taivaallisiin asetettu Kristuksen kanssa. (Ef. 2:6)
- Olen Jumalan teko, minut on luotu Kristuksessa Jumalan valmistamia hyviä töitä varten. (Ef. 2:10)
- Olen yhdessä muiden pyhien kanssa Jumalan valtakunnan kansalainen ja Jumalan perhettä. (Ef. 2:19)
- Olen Kristuksen vanki. (Ef. 3:1; 4:1)
- Olen luotu vanhurskauteen ja pyhyyteen. (Ef. 4:24)
- Olen taivaan kansalainen. (Fil. 2:20)
- Elämäni on kätkeyty Kristuksen kanssa Jumalassa. (Kol. 3:3)
- Olen ilmestyvä Kristuksen kanssa kirkkaudessa. (Kol. 3:4)
- Olen Jumalan valittu, pyhä ja rakas. (Kol. 3:12; 1 Tess. 1:4)
- Olen valkeuden lapsi en pimeyden. (1.Tess. 5:5)
- Olen taivaallisen kutsumuksen saanut pyhä. (Hepr. 3:1)
- Olen tullut osalliseksi Kristuksesta. (Hepr. 3:14)
- Olen elävä kivi Jumalan huoneessa. (1.Piet. 2:5)
- Olen "valittua sukua, kuninkaallista papistoa, pyhää heimoa, Jumalan kansaa".(1.Piet. 2:9,10)
- Olen outo ja muukalainen tässä maailmassa.(1.Piet. 2:11)
- Olen perkeleen vihamies.(1.Piet. 5:8)
- Olen Jumalan lapsi ja minusta tulee Kristuksen kaltainen, kun Hän tulee takaisin. .(1.Joh. 3:1,2)
- Olen Jumalasta syntynyt eikä sielunvihollinen voi käydä minuun käsiksi.(1. Joh. 5:18)

Koska olen Kristuksessa, Jumalan armosta...

- Olen vanhurskautettu - täydellisesti armahdettu ja Jumalalle kelpaava. (Room. 5:1)
- Olen kuollut Kristuksen kanssa ja olen kuollut synnin hallintavallalle elämässäni. (Room. 6:1-6)
- Minulle ei ole mitään kadotustuomiota. (Room. 8:1)
- Olemiseni Kristuksessa on Jumalasta. (1. Kor. 1:30)
- Olen saanut sen Hengen, joka on Jumalasta, että tietäisin, mitä Jumala on minulle lahjoittanut. (1. Kor. 2:12)
- Minulla on Kristuksen mieli. (1. Kor. 2:16)
- Olen kalliisti ostettu, en ole itseni oma, kuulun Jumalalle. (1. Kor. 6:19,20)
- Jumala on lujittanut minut Kristukseen, voidellut ja painanut sinettinsä minuun ja antanut Hengen vakuudeksi tulevasta perinnöstä sydämeeni. (2. Kor. 1:21; Ef. 1:13,14)
- Koska olen kuollut, en elä enää itselleni vaan Kristukselle. (2. Kor. 5:14,15)
- Olen Kristuksessa tullut Jumalan vanhurskaudeksi. (2. Kor. 5:21)
- Minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni. (Gal. 2:20)
- Jumala on siunannut minua kaikella hengellisellä siunauksella. (Ef. 1:3)
- Jumala ennen maailman perustamista hänessä valitsi minut Kristuksessa olemaan pyhä ja nuhteeton Hänen edessään. (Ef. 1:4)
- Jumala edeltäpäin määräsi minut lapseuteen. (Ef. 1:5)
- Olen lunastettu ja rikkomukseni on anteeksiannettu ja Hän on antanut minulle ylenpalttisen armonsa. (Ef. 1:6-8)
- Jumala on tehnyt minut, joka olin kuollut rikoksiini, eläväksi yhdessä Kristuksen kanssa. (Ef. 2:5)

- *Jumala on yhdessä Kristuksen kanssa herättänyt ja yhdessä Hänen kanssaan asettanut minut taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa. (Ef. 2:6)*
- *Kristuksen kautta on minulla pääsy Hengessä Isän tykö. (Ef. 2:18)*
- *Kristuksessa minulla on uskallus ja luottavainen pääsy Jumalan tykö. (Ef. 3:12)*
- *Isä on pelastanut minut pimeyden vallasta ja siirtänyt minut rakkaan Poikansa valtakuntaan. (Kol. 1:13)*
- *Minut on lunastettu ja olen saanut syntini anteeksi, velkani on pyyhitty pois. (Kol. 1:14)*
- *Kristus on minussa. (Kol.1:27)*
- *Olen juurtunut Kristukseen ja rakennun Hänessä. (Kol.2:7)*
- *Olen täytetty Kristuksessa. (Kol.2:10)*
- *Olen haudattu, herätetty ja tehty eläväksi Kristuksen kanssa. (Kol.2:12,13)*
- *Olen Kristuksen kanssa kuollut ja herätetty. Elämäni on kätkeyty Kristuksen kanssa Jumalassa. Kristus on elämäni. (Kol.3:1-4)*
- *Jumala on antanut minulle voiman ja rakkauden ja raittiuden Hengen. (2. Tim. 1:7)*
- *Jumala on pelastanut minut ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei minun tekojeni mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan. (2. Tim. 1:9, Tiit. 3:5)*
- *Sekä Kristus, joka pyhittää, että minä, jotka pyhitetään, olemme alkuisin yhdestä. Sen tähden Hän ei häpeä kutsua minua veljekseen. (Hepr. 2:11)*
- *Saan käydä uskalluksella armon istuimen eteen, että saisin laupeuden ja löytäisin armon, avukseni oikeaan aikaan. (Hepr. 4:16)*
- *Jumala on lahjoittanut minulle kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, että minä niiden kautta tulisin jumalallisesta luonnosta osallisiksi. (2. Piet. 1:4)*

"Tämä on minun rakas Poikani. Kuulkaa Häntä!"

Viime kädessä meidän tulee tarkastella omaa asemaamme ja arvoamme iankaikkisuuden näkökulmasta. Jos tarraudumme vain tähän ohikiitävään ajan rahtuseen ja luulemme löytävämme siitä lopullisen paikkamme, arvomme ja tehtävämme, jäämme vastausta vaille.

Jumala loi ihmisen iankaikkisuusolennoksi. Siksi yksikään Hänen luomistaan ihmistä ei tule häviämään olemattomiin. Jokainen ihminen tulee pysymään olemassa koko iankaikkisuuden pituuden verran. Vietämme iankaikkisuuden joko Jumalan luona, Häntä palvellen ja Kristuksen kasvoja katsellen tai sitten iankaikkisessa erossa Hänen armokasvoistaan Hänen pyhän vihansa keskellä.

Pelastetun tila ja asema taivaassa tulee olemaan se, minkä Isä ilmaisi omalle Pojalleen: "Tämä on minun rakas Poikani!" Kristuksessa vanhurskautettu saa jo täällä ajassa kuulla saman sanan Isän suusta: "Olet minun rakas lapseni!"

Jeesuksen kirkastusvuori kokemus kertoo kouriintuntuvalla siitä lopullisesta kirkkaudesta, joka on meidän Jeesuksessa olevien osa.

Jeesuksen kirkastuminen oli ratkaiseva käänne Hänen valmistaessaan pelastuksen, anteeksiantamuksen ja kirkkauden syntisille ihmisille. Koska Jeesuksen elämä oli synnitön ja täydellinen, kuuliaisuudessa Isän tahdolle, ainoa johdonmukainen seuraus Hänen elämästään olisi ollut kirkkauteen siirtyminen ilman kuolemaa, joka on synnin seurausta, synnin palkka. Jeesuksen

kirkastuminen oli siis johdonmukainen seuraus Hänen täydellisestä elämästään, jonka hän eli meidän puolestamme, koska meidän elämämme ei kelpaa Jumalalle.

Mutta juuri kirkastamisen hetkellä Elia ja Mooses puhuivat Jeesukselle Golgatasta, ja Jeesus luopui kirkkaudestaan ja lähti kulkemaan kohden Golgataa kantaakseen meidän syntiemme rangaistuksen. Jeesuksen kuolema oli luonnon vastainen, koska Hän oli ainoa, joka ei ollut syntiä tehnyt, mutta Hänen kuolemansa oli yliluonnollinen siinä, että Hän itse luopui kirkkaudestaan ja antoi itsensä kuolemaan. Meille kuolema on välttämättömyys, Jeesukselle ei, mutta Hän antoi itsensä sovittaakseen meidät Jumalan kanssa.

Seimestä kirkastusvuorelle on johdonmukainen linja:

- Jeesuksen täydellinen elämä, mutta se luetaankin meidän hyväksenne ikään kuin itse olisimme sen eläneet, kun uskolla omistamme Jeesuksen Vapahtajaksemme.

Kirkastusvuorelta Golgatalle on myös johdonmukainen linja:

- Meidän täydellinen syntiturmeluksemme pantuna Jeesuksen hartioille ikään kuin Hän itse olisi tehnyt kaikki meidän rikoksemme. Jeesuksen tie seimeltä kirkastusvuorelle oli **elämä** meidän hyväksemme, Jeesuksen tie kirkastusvuorelta Golgatalle oli **kärsimys** ja **kuolema** meidän hyväksemme ja Jeesuksen tie ylösnousemuksen aamusta Isän oikealle puolelle on **voitto** meidän hyväksemme.

Jeesuksen kirkastumisessa ei siis ole kysymys vain siitä, että Hän paljasti opetuslapsilleen oman jumalallisen luontonsa, toki siitäkin. Kysymys oli myös ja ennen kaikkea ilmoituksesta siitä, mitä Jumala on suunnitellut ihmisen osaksi. Jos ihminen ei olisi langennut syntiin, hän olisi kuolemaa kärsimättä suoritettuaan tehtävänsä maan päällä siirtynyt niin kuin Elia aikanaan kuolemaa näkemättä lopulliseen taivaalliseen kirkkauden hahmoonsa. Synnittömän ihmisen ajallisen elämän päätös olisi siis ollut kirkastaminen ja siirtyminen taivaalliseen ylistyspalveluun.

Mutta syntiinlankeemus tuli väliin. Kuolema tuli synnin palkkana. Mutta Jeesus tuli tekemään tyhjäksi synnin, kuoleman ja Saatanan vallan. Kirkastusvuori on siis meille ilmoitus siitä, millaisiksi me Jeesuksen pelastustekojen seurauksena lopulta muutomme - Hänen kaltaisuuteensa kirkkaudessa. Jeesus kirkastettiin siis myös ihmisenä eikä vain Jumalana.

Vanhurskaus

Kun Isä julisti, että Jeesus on Hänen rakas Poikansa, johon Hän on mielistynyt, oli samalla kysymys siitä, että Isä tunnustaa jokaisen Kristuksen vanhurskauttaman ja siis Kristukseen asetetun ihmisenkin omaksi lapsekseen, johon Hän on mieltynyt. Kristuksen täydellinen vanhurskaus, pyhyys ja puhtaus riittää meidänkin vanhurskaudeksemme ja pyhydeksemme ja puhtaudeksemme. Siksi mekin pääsemme osalliseksi lopullisesta kirkastamisesta.

Pyhitys

Kun Isä kehottaa meitä tänään kuulemaan ja olemaan kuuliaisia Jeesukselle, ei ole kysymys siitä, että siten saisimme hankituksi itsellemme riittävän kirkkauden vaan

juuri päinvastaisesta. Koska Jeesus on meidän kirkkautemme ja jo täytenä meille annettu, meidän suuri etuoikeutemme on saada vaeltaa sen taivaallisen kutsumuksen ja päämäärän mukaisesti, joka on jo meidän omaisuuttamme Kristuksen ansion tähden.

Kuulkaa Häntä!

Meille kirkastusvuori on myös viesti siitä, että Herran sana ja lupaus pitävät paikkansa, niin kuin Pietari myöhemmin tätä tapahtumaa toisessa kirjeessään kuvaa. Herran oma voi koko painollaan nojata Jeesuksen pelastustekojen varaan ja turvata Jumalan lupauksiin Raamatussa.

16. Me emme ole seuranneet viekkaasti sommiteltuja taruja tehdessämme teille tiettäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta, vaan me olemme omin silmin nähneet hänen valtasuuruutensa.

17. Hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun tältä ylhäisimmältä kirkkaudelta tuli hänelle ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon olen mieltynyt."

18. Tämän äänen me kuulumme tulevan taivaasta ollessamme hänen kanssaan pyhällä vuorella.

19. Sitä lujempi on meille nyt profeetallinen sana. Te teette hyvin, jos pitäydytte siihen kuin pimeässä paikassa loistavaan lampuun, kunnes päivä valkenee ja Kointähti koittaa teidän sydämissänne.

20. Ennen kaikkea tietäkää, ettei mikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä.

21. Eihän mitään profetiaa ole koskaan esitetty ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä ovat saaneet Jumalalta. (2. Piet. 1:16-21)

Jos siis haluat tietää kuinka paljon Sinua rakastetaan – lue se Raamatusta: *Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että meidän vielä ollessamme syntisiä Kristus kuoli meidän puolestamme. (Room. 5:8)*

Esimerkki Japanista

Toukokuussa Herran luokse päässyt Koben Luterilaisen Teologisen Seminaarin opiskelija kuvaa omia taistelujaan leukemian viedessä pala palata voimia. Sen keskellä vahvana turvana oli Herran sana:

Leukemiaan sairastumisestani on nyt kulunut yhdeksän vuotta. Olen Jumalalle kiitollinen siitä, että olen tähän asti saanut tulla monien veljien ja sisarten rukousten tukemana. Tällä hetkellä yritän saada pitkiksi venyneitä teologian opintojani maaliskuuhun mennessä päätökseen kirjoittamalla lopputyötä. (Suom. huom.: Itoo sai kaikki opintonsa valmiiksi, mutta ei sairauden uusittua enää päässyt osallistumaan loppuentteihin.)

Olin 52-vuotias, kun sairastuin äkilliseen leukemiaan vuonna 1998. Työskentelin silloin Hiroshimassa ja aivan viime hetkellä sain avun Hiroshiman Punaisen Ristin Ydinpommisairaalassa. Siihen asti olin elänyt täysin terveenä ja ajatellut, että vakavat sairaudet kuuluvat muille, eivät minulle. Sairasvuoteellani joudun kohtaamaan sen, että minun elämäni päättyisi tähän.

Vuoden ja seitsemän kuukauden sairaalahoidon seurauksena leukemia saatiin paranemaan ja sairauden keskellä syventyneiden uskonkokemusten rohkaisemana ja Pyhän Hengen johdattamana päätin omistautua kokotoimiseen evankeliumin julistamiseen. Vuonna 2002 minut hyväksyttiin 56-vuotiaana Koben Luterilaisen Teologisen Seminaarin opiskelijaksi. Omistauduin niin opintoihini, että lähes unohdin sairauteni. Mutta kesäloman lähestyessä kävi ilmi, että olin sairastunut uudelleen, mutta tällä kertaa eri tyyppiseen leukemiaan. Sen jälkeen olen joutunut viisi kertaa pitemmille hoitokausille sairaalaan. Yhteensä sairaala-aikaa on kertynyt jo kolme vuotta kolme kuukautta. Vaimoni, poikani ja teologisen seminaarin rehtorin läsnä ollessa lääkärit totesivat minulla olevan 4 - 5 kuukautta elinaikaa jäljellä. Mutta kesäkuussa 2005 pääsin kuitenkin jatkamaan opintojani.

Maaliskuussa 2007 sairaus uusi jo viidettä kertaa eikä uusia hoitoja enää voitu antaa ja olin voimaton sairaalan vuoteella lähestyvän kuoleman edessä. Jumalan kasvojen edessä jouduin kohtaamaan oman arvottoman ja köyhän alastoman olemukseni. Tajusin, miten olin väärin ajatellut, että Jumala varmasti arvostaa lujaa tahtoani ja jotain minussa ja vastaa minun rukouksiini ja varmasti parantaa minut. Ymmärsin, että tuollainen asennehan merkitsee sitä, että vedän Jumalan inhimillisten halujeni ja oman itsekkään minäni vaatimusten toteuttajan tasolle. Niin sydämessäni mureni paljon siihenastisesta arvostuksistani.

En voinut enää muuta kuin huutaa: "Herra, armahda palvelijaasi!" Mutta silloin sydämeni keveni. Huomasin, että en ollut vain ihmisten vaan myös Jumalan edessä yrittänyt näyttää olevani parempi kuin mitä olin. Mutta Jumala vapautti minut. Jumalan rakkaus on aivan toista kuin sellainen rakkaus, joka yritetään herättää omalla arvollisuudella tai viehättävyydellä. Vaikka kuinka yrittäisi saavuttaa yltäkülläistä elämää ja vaikka saavuttaisi kaiken haluamansa ja vaikka ei eläessään menettäisi mitään saavuttamastaan, aika vie kaiken tämän kuitenkin kohti kuolemaa. Se merkitsee, että menettää kaiken, mitä oli tavoitellut. Ihminen on kuolevainen eikä pääse millään irti olemuksensa köyhyydestä. Ihmisen todellinen arvo löytyy vain siitä Jumalan rakkaudesta, joka kohdistuu riisuttuun, ansiottomaan ja alastomaan ihmiseen.

Lopulta minulle kuitenkin päätettiin vielä antaa lisähoitoja ja pääsin elokuun lopussa pois sairaalasta. Mutta tämä kerta opetti minulle, että sairastaminen on yksi arvokas osa elämääni ja että oman kuolemansa kohtaamisessa voi löytyä armo. Sairastamalla oppii myös ymmärtämään sairaita. Sairastamalla voi oppia jättämään itsensä kokonaan niin Herran käsiin, että saa maistaa rauhaa. Kun kaikki inhimillinen on tehty, voi päästä ylpeydestä nöyryyden laaksoon. Kuolema silmien edessä tajuaa, että usko merkitsee itsensä 100% jättämistä Herran käsiin. Siinä sain myös kokea uskomattoman ihmeen. Kun elämän raja tuli vastaan, löysinkin toivon Herrassa. Opin myös kiittämään yhden päivän elämästä.

Mutta tajusin myös, että edessäni oli myös väistämättä paluu sairaalaan. Mitään inhimillistä paranemisen keinoa ei enää ole. Minulla on vain tämä yksi päivä kerrallaan. Sen saan elää Herrani edessä elämästä kiittäen, iloiten ja jättäen kaiken Hänen käsiinsä.

Vaikka syntymän perusteella ihmiselämä tuntuisikin kovin epätasapuoliselta ja epäoikeudenmukaiselta, kuolema tekee kaikista tasa-arvoisia. Sen edessä rikkaus, valta ja

asema menettävät merkityksensä, mitään niistä ei voi viedä mukanaan. Yksin on täältä lähdettävä. Mutta kristittynä minulla on toivo siitä, että saan asua yhdessä Herran kanssa kirkkaudessa.

Jeesus tuli maailmaan antamaan meille elämän. Uskomalla Herraan Jeesukseen saamme elämän. Herra Jeesus on itse Elämä. Hän on Jumala, Hän on ylösnousemus. Hän antaa ihmisille iankaikkisen elämän. Hän on Elämän Leipä. Hän antaa elämän oman kuolemansa kautta. "Poikaan uskovalla on ikuinen elämä. Mutta se, joka ei usko ja ole kuuliainen Pojalle, ei ole näkevä elämää, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällään." Iankaikkinen elämä alkaa siis jo täällä ajassa niille, jotka uskovat Herraan Jeesukseen.

Psalmi 23 vakuuttaa: "Vaikka minä vaeltaisin kuolemanvarjon laaksossa, en pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet kanssani." Olen onnellinen, kun saan niin elämässä kuin kuolemassa luovuttaa päätösvallan ja hallintavallan Jumalan käsiin. Jumala, joka on istuttanut sydämeeni ikuisuuden ajatukset, on antanut minulle varman toivon ja lupauksen loputtomasta elämästä, johon Hän varjelee minut Jeesuksen Kristuksen kirkkauden evankeliumissa. Tästä kaikesta olen kiitollinen.

Entä Sinä?

Olet tärkeä ja arvokas Jumalalle, mutta onko Herra Jeesus tärkeä ja arvokas Sinulle? Vasta kun Hänen sydämensä rakkaus löytää Sinun avoimen sydämesi oven, voit löytää elämän, jonka yli kuolemalla ei ole valtaa. Jeesus kutsuu Sinua tänään!